

MŁOTEK (8) *sb m*

o oraz e jasne.

sg *N* młotek (5). ◇ *D* młotkowi (1). ◇ *pl* [*N* młotki.] ◇ *G* młotków (1). ◇ *I* młotki (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XIX w.

Dem. od „młot”:

1. *Od znac. ‘narzędzie do uderzania, kucia’; malleolus Murm, Mymer¹, Cn; marculus Cn (6) : Murm 149; Mymer¹ 29v; Maleolus, diminut. Młotek/ kulká. Mącz 205a, 205b; Co tu zá méy pámięci powrozów Itárgano/ Wrzećiądzów vkręcono/ młotków łkołátano KochPieś 28; [[w inwentarzu kowala:] 3 młotki do koni InwMieszcz 1587 nr 278].*

Zwrot: »młotkiem kołatać« (1): Bowiem káždy Rzemieśnik iednym kłtałtem kuie/ Kowal młotki kołáce/ á Słofarz piłuie. RejWiz A8v.

[Wyrażenie: »młotek młynarski«: [w inwentarzu mielcarza:] toporek, młotek młynarski i świder InwMieszcz 1581 nr 233.]

2. *Przyrzqd do szarpania strun w instrumencie muzycznym; plectrum Mącz (2) : Plectrum, idem quod pecten, Młotek którym łtrón náciągáją/ Stroyá/ Symphonały y pobiyáją goździków. Mącz 303d.*

Wyrażenie: »młotek harfistny« (1): plectrum Citharoedicum, Młotek hárfiłtny. Mącz 54d.

Cf MŁOTECZEK, MŁOTYSZEK